Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

3 päivänä lokakuuta 2019*

Ennakkoratkaisupyyntö – Talous- ja rahapolitiikka – Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä – Asetus (EU) N:o 549/2013 – Julkisyhteisöjen sektori – Konserninsisäinen rahoitusyksikkö – Käsite – Yhtiö, joka tarjoaa keski- ja vähätuloisille kotitalouksille kiinnitysluottoja julkisyhteisön määräysvallan alaisena

Asiassa C-632/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 28.9.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 10.10.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

vastaan

Institut des Comptes nationaux (ICN),

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Biltgen sekä tuomarit C. G. Fernlund ja L. S. Rossi (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: hallintovirkamies R. Schiano,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.5.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Fonds du Logement de la Région de Bryssel-Capitale SCRL, edustajinaan E. van Nuffel d'Heynsbroeck, K. Munungu ja L. Bersou, avocats,

– Institut des Comptes nationaux (ICN), edustajinaan J.-F. De Bock ja P. Michou, avocats,

– Euroopan komissio, asiamiehinään J.-P. Keppenne ja F. Simonetti,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21.5.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 (EUVL 2013, L 174, s. 1) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL (Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen asuntorahasto, jäljempänä rahasto) ja Institut des Comptes Nationaux (kansantalousvirasto, Belgia, jäljempänä ICN) ja jossa on kyse siitä, että viimeksi mainittu on luokitellut rahaston julkisyhteisöjen sektoriin asetuksella N:o 549/2013 käyttöön otetun tarkistetun Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (jäljempänä EKT 2010) nojalla.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä (EKT) on tilastoväline ja oikeudellinen väline, jonka Euroopan unioni on ottanut käyttöön varmistaakseen vertailukelpoisten tietojen esittämisen jäsenvaltioiden talouksien rakenteesta ja niiden kehittämisestä. Ensimmäinen EKT, josta käytettiin nimitystä EKT 95, perustettiin Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25.6.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2223/96 (EYVL 1996, L 310, s. 1). EKT 95:n jälkeen asetuksella N:o 549/2013 otettiin käyttöön EKT 2010.

4 Asetuksen N:o 549/2013 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Unionin kansalaiset tarvitsevat talouden tilinpitoa perusvälineeksi jäsenvaltion tai alueen taloudellisen tilanteen arvioimista varten. Vertailukelpoisuuden vuoksi tällaiset tilinpidot olisi laadittava yhtenäisten ja yksiselitteisten periaatteiden mukaisesti. Toimitettujen tietojen olisi oltava mahdollisimman tarkkoja, täydellisiä ja ajantasaisia, jotta varmistetaan mahdollisimman suuri avoimuus kaikkien alojen osalta.”

5 Kyseisen asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa täsmennetään seuraavaa:

”EKT 2010 korvaa asteittain kaikki muut järjestelmät yhteisten standardien, määritelmien, luokitusten ja tilinpitosääntöjen viitekehyksenä, joka on tarkoitettu jäsenvaltioiden tilien laatimiseen unionin tarpeisiin ja jonka avulla on mahdollista saavuttaa tuloksia, jotka ovat vertailukelpoisia jäsenvaltioiden välillä.”

6 Mainitun asetuksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tällä asetuksella perustetaan [EKT 2010].

2. EKT 2010:ssä vahvistetaan

a) menetelmä (liite A), joka koskee yhteisiä standardeja, määritelmiä, luokituksia ja tilinpitosääntöjä ja jota on käytettävä tilien ja taulukoiden laatimiseen vertailukelpoisin perustein unionin tarpeisiin, yhdessä 3 artiklassa edellytettyjen tulosten kanssa;

b) ohjelma (liite B), jossa vahvistetaan määräajat, joihin mennessä jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) a alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti laadittavat tilit ja taulukot.”

7 Saman asetuksen liitteessä A oleva luku 1, jossa esitetään EKT 2010:n yleispiirteet ja perusperiaatteet, sisältää muun muassa kyseisen liitteen 1.01, 1.19, 1.34, 1.35, 1.36 ja 1.57 kohdan, joiden sanamuoto on seuraava:

”1.01 [EKT] on kansainvälisesti yhteensopiva tilinpitokehikko, joka kuvaa systemaattisesti ja yksityiskohtaisesti koko taloutta (toisin sanoen maata, aluetta tai maaryhmää), sen rakenneosia ja sen suhteita muihin kansantalouksiin

– –

1.19 EKT-kehikon mukaisilla luvuilla on suuri merkitys [unionille] ja sen jäsenvaltioille niiden sosiaali- ja talouspolitiikan muotoilussa ja seurannassa.

– –

1.34 Sektoritilit muodostetaan kohdentamalla yksiköt sektoreille, mikä mahdollistaa taloustoimien ja tilien tasapainoerien esittämisen sektoreittain. Sektorikohtaisen esitystavan ansiosta saadaan monia keskeisiä lukuja talous- ja finanssipoliittisiin tarkoituksiin. Pääsektorit ovat kotitaloudet, julkisyhteisöt, yritykset (rahoituslaitokset ja yritykset), kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (KPVTY:t) ja ulkomaat.

Markkinatoiminnan ja markkinattoman toiminnan välinen jako on tärkeä. Sellainen julkisyhteisöjen valvoma yksikkö, joka on osoitettavasti markkinayritys, luokitellaan yrityssektoriin, julkisyhteisöjen sektorin ulkopuolelle. Kyseisen yrityksen alijäämä ja velka eivät näin ollen kuulu julkisyhteisöjen alijäämään ja velkaan.

1.35 On tärkeää määrittää selvät ja vakaat kriteerit, jotka ohjaavat yksiköiden kohdentamista sektoreille.

Julkinen sektori muodostuu kaikista sellaisista kotimaisista institutionaalisista yksiköistä, jotka ovat julkisyhteisön valvonnan alaisia. Kaikki muut kotimaiset yksiköt luetaan yksityiseen sektoriin.

Taulukossa 1.1 esitetään kriteerit, joiden avulla tehdään ero julkisen ja yksityisen sektorin välillä ja erotellaan julkisella sektorilla julkisyhteisöt ja julkiset yritykset ja tehdään yksityisellä sektorilla ero [KPVTY:iden] ja yksityisten yritysten välillä.

Taulukko 1.1

Kriteerit	Julkisyhteisöjen valvonnassa (julkinen sektori)	Yksityisten valvonnassa (yksityinen sektori)
Markkinaton tuotos	Julkisyhteisöt	KPVTY:t
Markkinatuotos	Julkiset yritykset	Yksityiset yritykset

1.36 Valvonta [oikeammin: määräysvalta] määritellään mahdollisuudeksi päättää institutionaalisen yksikön yleisestä politiikasta tai toimintaohjelmasta. Valvonnan yksityiskohtaisempi määritelmä on 2.35–2.39 kohdassa.

– –

1.57 Institutionaaliset yksiköt ovat taloudellisia yksiköitä, jotka voivat omistaa tavaroita ja varoja, ottaa velkaa ja osallistua taloudelliseen toimintaan ja suorittaa taloustoimia muiden yksiköiden kanssa täysin oikeuksin. EKT 2010:n järjestelmää varten institutionaaliset yksiköt ryhmitellään viiteen toisensa poissulkevaan kotimaiseen institutionaaliseen sektoriin.

a) yritykset;

b) rahoituslaitokset;

c) julkisyhteisöt;

d) kotitaloudet;

e) [KPVTY:t]

Nämä viisi sektoria muodostavat yhdessä koko kotimaantalouden. Jokainen sektori jakautuu myös alasektoreihin. EKT 2010:n järjestelmä mahdollistaa kultakin sektorilta ja alasektorilta sekä koko kansantaloudesta laadittavan täydellisen juoksevien tilien ja varallisuustaseiden kokonaisuuden. Ulkomaisilla talousyksiköillä voi olla vuorovaikutusta kyseisten viiden kotimaisen sektorin kanssa, ja tällainen vuorovaikutus esitetään viiden kotimaisen sektorin ja kuudennen institutionaalisen sektorin eli ulkomaiden välillä.

– –”

8 Asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevaan lukuun 2, jonka otsikko on ”Yksiköt ja yksiköiden ryhmittelyt”, sisältyvät muun muassa kyseisen liitteen 2.21–2.23, 2.27 ja 2.28 kohta, joissa todetaan seuraavaa:

”Konserninsisäiset rahoitusyksiköt

2.21 Hallintayhtiö, joka pelkästään omistaa tytäryhtiöiden varat, on yksi esimerkki konserninsisäisistä rahoitusyksiköistä. Konserninsisäisinä rahoitusyksikköinä käsitellään esimerkiksi myös sellaisia yksikköjä, joilla on edellä selostetut erityistä tarkoitusta varten perustetun yksikön (SPE) ominaisuudet, sijoitus- ja eläkerahastot mukaan luettuina, sekä yksikköjä, joita käytetään henkilöiden tai perheiden omaisuuden hallussapitoon ja hoitoon ja velkapapereiden liikkeeseenlaskuun niiden kanssa etuyhteydessä olevien yritysten nimissä (sellaista yhtiötä voidaan myös kutsua erityissijoitusrahastoksi) ja toteuttamaan muita rahoitustehtäviä.

2.22 Yksikön riippumattomuus emoyrityksestä käy ilmi siitä, valvooko yksikkö käytännössä varojaan ja velkojaan ja kantaako se varoihin ja velkoihin liittyvät riskit ja edut. Tällaiset yksiköt luokitellaan rahoituslaitossektoriin.

2.23 Jos tällainen yksikkö ei voi toimia emoyrityksestä riippumattomalla tavalla ja jos yksikkö on ainoastaan varojen ja velkojen passiivinen hallussapitäjä (joissakin tapauksissa käytetään ilmaisua ”autopilot”), sitä ei käsitellä erillisenä institutionaalisena yksikkönä, jollei sen kotipaikka ole eri kansantaloudessa kuin emoyrityksen. Jos yksikön ja emoyrityksen kotipaikka on samassa kansantaloudessa, yksikköä käsitellään niin sanottuna keinotekoisena tytäryrityksenä kuten seuraavassa kuvataan.

– –

Erityistä tarkoitusta varten perustetut julkisyhteisöjen yksiköt

2.27 Myös julkisyhteisöt voivat perustaa erityistä tarkoitusta varten yksiköitä, jotka ominaisuuksiltaan ja tehtäviltään muistuttavat konserninsisäisiä rahoitusyksiköitä ja keinotekoisia tytäryhtiöitä. Tällaisilla yksiköillä ei ole valtuuksia toimia riippumattomasti, ja ne voivat suorittaa taloustoimia vain rajoitetusti. Varojen ja velkojen hallussapitoon liittyvät riskit ja edut eivät kuulu niille. Jos kyse on kotimaisista yksiköistä, niitä on käsiteltävä julkisyhteisöjen kiinteänä osana eikä erillisinä yksikköinä. Jos yksiköt ovat ulkomaisia, niitä on käsiteltävä erillisinä yksikköinä. Niiden ulkomailla suorittamien taloustoimien on oltava nähtävissä vastaavina taloustoimina julkisyhteisöjen kanssa. Jos yksikkö ottaa lainaa ulkomailla, sen katsotaan näin ollen antavan saman rahamäärän lainaksi julkisyhteisölle alkuperäisen lainan ehdoin.

2.28 Sellaisen erityistä tarkoitusta varten perustetun yksikön (SPE) tilit, jolla ei ole itsenäisiä toimintaoikeuksia, sulautetaan pääsääntöisesti emoyrityksen tilinpitoon, paitsi jos yksikön kotipaikka on eri kansantaloudessa kuin emoyrityksen. Tähän pääsääntöön on yksi poikkeus: sitä sovelletaan, kun ulkomainen erityistä tarkoitusta varten perustettu yksikkö (SPE) on julkisyhteisön perustama.”

9 Samaan kyseisen asetuksen liitteessä A olevaan 2 lukuun sisältyvän otsikon ”Institutionaaliset sektorit” alla ovat kyseisen liitteen 2.31 kohta ja sitä seuraavat kohdat. Näissä kohdissa luetellaan institutionaaliset sektorit ja alasektorit, joihin institutionaaliset yksiköt, joiden taloudellinen toiminta on samanlaista, on ryhmiteltävä. Mainitun liitteen 2.32 kohdassa olevassa kaaviossa 2.1 täsmennetään puurakenteen muodossa yksiköiden kohdentamista sektoreihin koskeva menettely. Näihin sektoreihin kuuluu julkisyhteisöjen sektori (S. 13) ja rahoituslaitosten sektori (S. 12). Saman liitteen 2.66 ja 2.71 kohdasta ilmenee, että rahoituslaitosten sektori jakautuu yhdeksään siinä lueteltuun alasektoriin ja että kukin näistä alasektoreista on jaoteltava sen mukaan, onko kyseessä oleva rahoituslaitos julkinen, yksityinen kotimainen vai ulkomaalaisomisteinen.

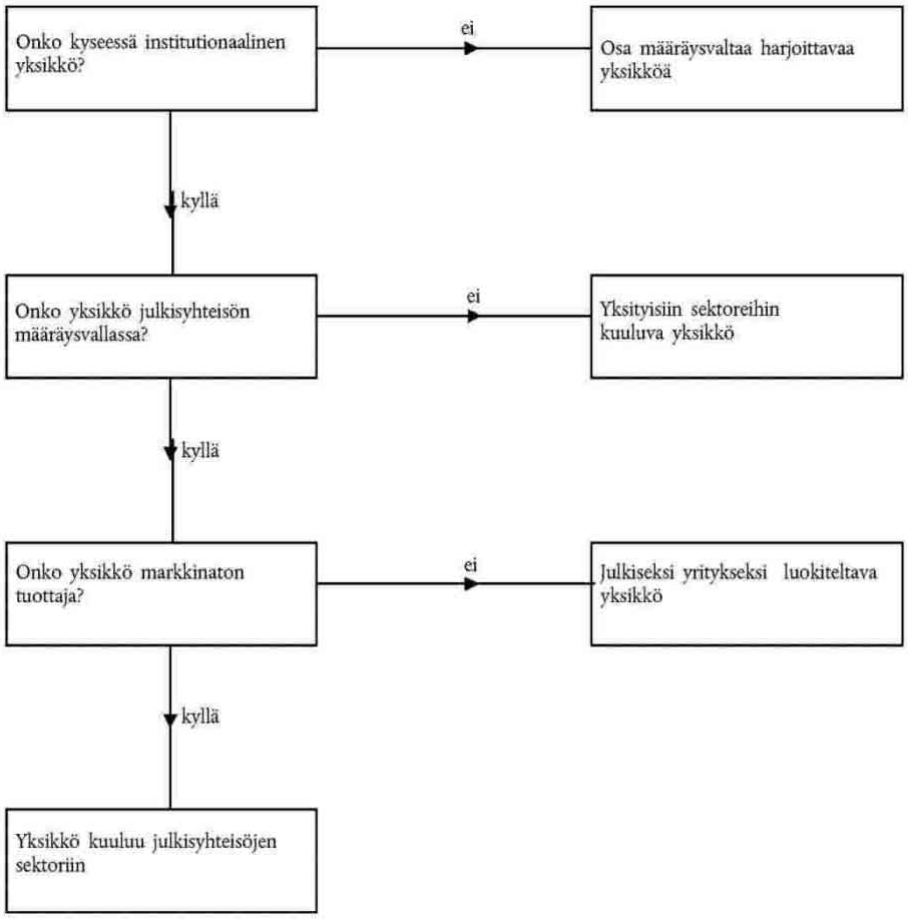
10 Asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevassa luvussa 20, jonka otsikko on ”Julkisyhteisöjen tilinpito”, määritellään muun muassa, mitä käsitteellä ”Julkisyhteisöjen sektori” tarkoitetaan. Kyseisessä luvussa on kyseisen liitteen 20.17 kohta, jossa todetaan seuraavaa:

”Muut julkisyhteisöjen yksiköt

20.17 Julkisyhteisöjen yksiköiden alaisuudessa toimivien tavaran- ja palvelutuottajien luokittelu voi olla vaikeaa. Ne voidaan luokitella joko julkisyhteisöiksi tai, jos ne täyttävät institutionaalisen yksikön edellytykset, julkisiksi yrityksiksi. Tällaisissa tapauksissa käytetään seuraavaa päättelyä.

Kaavio 20,1 – Päättelykaava

”

11 Asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevassa 20.19 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa tarkastelun kohteena on ”Markkina/markkinaton-jako”. Erityisesti 20.29 kohdassa vahvistetaan ”Markkina/markkinaton-testaus”, jonka mukaan on niin, että jotta julkinen yksikkö olisi markkinatuottaja, sen on pystyttävä kattamaan ainakin 50 prosenttia kustannuksistaan myynnillä usean vuoden ajan.

12 Kyseisen asetuksen liitteessä A olevassa 20.32–20.34 kohdassa, jotka on koottu otsikon ”Rahoituksen välitys ja luokittelu julkisyhteisöjen sektoriin” alle, todetaan seuraavaa:

”20.32 Rahoitustoimintaa harjoittavat yksiköt on käsiteltävä erityisen tarkkaan. Rahoituksen välitys on toimintaa, jossa yksiköt hankkivat rahoitusvaroja ja samanaikaisesti myös velkaa omiin nimiinsä suorittamalla rahoitustaloustoimia.

20.33 Rahoituksen välittäjään kohdistuu riskejä, kun se ottaa velkaa omiin nimiinsä. Jos esimerkiksi julkinen rahoitusyksikkö hoitaa varoja muttei ota riskejä ottamalla velkaa omiin nimiinsä, se ei ole rahoituksen välittäjä vaan luokitellaan rahoituslaitosten sektorin sijasta julkisyhteisöjen sektoriin.

20.34 Markkina/markkinaton-testauksen määrällistä kriteeriä ei yleensä ole tarpeen soveltaa rahoituksen välitystä tai varojen hoitoa harjoittaviin julkisiin yrityksiin, sillä niiden tulot muodostuvat sekä omaisuustulosta että hallussapitovoitoista.”

Belgian oikeus

13 Brysselin asuntokoodeksista 17.7.2003 annetussa Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen määräyksessä (ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale, du 17 juillet 2003, portant le code bruxellois du logements) (Moniteur belge 29.4.2004, s. 35501), sellaisena kuin se on muutettuna 11.7.2013 annetulla Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen määräyksellä (Moniteur belge 18.7.2013, s. 45239 ja oikaisu Moniteur belge 26.7.2013, s. 47151; jäljempänä Brysselin asuntokoodeksi), on IV osasto, jonka otsikko on ”Asuntoasioissa toimivaltaiset elimet”. Kyseisen osaston VI lukuun, joka koskee rahastoon sovellettavia säännöksiä, sisältyvät mainitun koodeksin 111 §–119 §.

14 Kyseisen asuntokoodeksin 111 §:ssä säädetään seuraavaa:

”[Rahasto] on rajavastuuosuuskunta.

– –”

15 Saman koodeksin 112 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

Rahasto hoitaa yleishyödyllisiä tehtäviä ja erityisesti

1° tarjoaa keski- tai pienituloisille henkilöille varoja pääasiallisesti henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitetun asunnon kunnostamiseen, uusimiseen, mukauttamiseen, hankkimiseen joko täydellä omistusoikeudella tai jollain muulla ensisijaisella esineoikeudella, rakentamiseen tai säilyttämiseen tai sen energiatehokkuuden parantamiseen siten, että se myöntää kiinnitysluottoja (joiden ehdot hallintoalueen hallitus vahvistaa);

– –

6° edistää kokeiluja ja pohdintaa näillä aloilla ja ehdottaa hallintoalueen hallitukselle uusia toimintaohjelmia.”

16 Brysselin asuntokoodeksin 113 §:n ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Rahasto hoitaa tehtäviään sen hallintoalueen hallituksen kanssa viiden vuoden ajaksi tekemässä johtamissopimuksessa määriteltyjen prioriteettien ja suuntaviivojen mukaisesti. Jos johtamissopimusta ei ole tehty, hallintoalueen hallitus vahvistaa rahastoa kuultuaan 114 §:n erityiset täytäntöönpanoedellytykset varainhoitovuoden ajaksi.”

17 Kyseisen koodeksin 115 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Rahasto laatii vuosittaisen arviointikertomuksen johtamissopimuksen täytäntöönpanosta, ja kyseinen kertomus toimitetaan tämän lain 118 §:ssä mainitun/mainittujen hallintoalueen hallituksen valvojan/valvojien lausunnon saamisen jälkeen hallintoalueen hallitukselle.”

18 Mainitun koodeksin 116 §:n 1 momentin ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hallintoalueen hallitus voi antaa rahastolle luvan ottaa hallintoalueen takaamia lainoja Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen alueparlamentin vahvistamissa talousarvion rajoissa. Takaus kattaa myös näihin lainoihin liittyvät varainhoitotoimet.”

19 Saman koodeksin 118 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Rahasto on hallintoalueen hallituksen valvonnassa. Tätä valvontaa harjoittaa kaksi hallintoalueen hallituksen nimeämää valvojaa, jotka kuuluvat eri kieliryhmiin.”

20 Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen talousarviosta Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen asuntorahaston hyväksi toteutettavia tukitoimia koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen määrittämisestä 2.5.1996 tehdyn Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen hallituksen päätöksen (arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, du 2 mai 1996, déterminant les modalités de l’intervention à charge du budget de la Région de Bruxelles-Capitale auprès du Fonds du logement de la Région de Bruxelles-Capitale) (Moniteur belge 26.11.1996, s. 29725), sellaisena kuin se on muutettuna useiden Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen asuntorahastoa koskevien päätösten muuttamisesta 8.9.2011 tehdyllä Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen hallituksen päätöksellä (arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, du 8 septembre 2011, modifiant plusieurs arrêtés relatifs au Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale) (Moniteur belge 11.10.2011, s. 62442), 1 §:ssä todetaan seuraavaa:

”Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen talousarvioon tässä tarkoituksessa kirjattujen määrärahojen rajoissa ministeri tai valtiosihteeri, jonka toimivaltaan asuntoasiat kuuluu, myöntää [rahastolle] pääoma-avustuksia, jotka on tarkoitettu sen investointien rahoittamiseen sen [Brysselin asuntokoodeksin] 80 §:ssä vahvistettujen yleishyödyllisten tehtävien toteuttamiseksi.”

21 Kyseisen päätöksen 2 §:ssä todetaan seuraavaa:

”Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalue takaa, että lainat, jotka [rahasto] laskee liikkeelle Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen hallituksen antaman luvan rajoissa varainhoitovuotta kohden, maksetaan takaisin niiden antajille. Ministerit tai valtiosihteerit, joiden toimivaltaan talousarvio ja asuntoasiat kuuluvat, hyväksyvät näiden lainojen määrän ja niitä koskevat yksityiskohdat.

_ _”

22 Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen asuntorahaston toimesta tapahtuvasta B2-rahastosta tulevien varojen käyttämisestä sen yleiseen kiinnitysluottotoimintaan 22.3.2008 tehdyssä Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen hallituksen päätöksessä (Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, du 22 mars 2008, relatif à l’utilisation par le Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale, des capitaux provenant du fonds B2 pour ses opérations générales de crédits hypothécaires) (Moniteur belge 10.6.2008, s. 29122) ja Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen asuntorahaston toimesta tapahtuvasta B2-rahastosta tulevien varojen käyttämisestä sen täydentävään, nuorten kotitalouksille tarkoitettuun kiinnelainatoimintaan 22.3.2008 tehdyssä Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen hallituksen päätöksessä (Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, du 22 mars 2008, relatif à l’utilisation, par le Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale, des capitaux provenant du fonds B2, pour ses opérations de prêts hypothécaires complémentaires aux jeunes ménages) (Moniteur belge, 28.8.2008, s. 45028) määritellään lainojen myöntämistä koskevat erityisedellytykset.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

23 Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee, että vuonna 1985 perustettu rahasto on yksityisoikeudellinen yhtiö, joka ei ole julkisyhteisön omistuksessa ja jonka päätöksentekoelimiin julkisyhteisö ei osallistu. Se on saanut alkunsa vuonna 1929 perustetusta Ligue des Familles nombreuses de Belgiquen (Belgiassa suurperheiden asioita edistävä yhdistys) asuntorahastosta. Rahaston tarkoituksena on edistää vähä- ja keskituloisten henkilöiden mahdollisuuksia hankkia asunto ja omaisuutta Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueella, ja sille on

annettu tässä tarkoituksessa julkisen palvelun tehtäviä, joihin kuuluu muun muassa luottojen myöntäminen kotitalouksille niiden asuntoa varten (hankinta ja energiaperuskorjaus), vuokratukiasuntojen tuottaminen, vuokratuki ja tuen antaminen vuokravakuuden hankkimiseen. Jotta rahasto voisi hoitaa hyvin tehtävänsä, se saa Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueelta muun muassa määrärahan, takauksen ottamilleen lainoille ja kyseisen alueen myöntämiä takaisinmaksettavia ennakoita.

24 Belgiassa ICN:n tehtävänä on laatia EKT 2010:n edellyttämät tilastotiedot ja luokitella eri talouden toimijat tätä varten sektoreittain asetuksessa N:o 549/2013 määriteltyihin ryhmiin, ja tärkeimmät sektorit ovat kotitaloudet, julkisyhteisöt, yritykset (rahoituslaitokset ja yritykset), KPVTY:t ja ulkomaat.

25 EKT 2010:een suhteessa EKT 95:een tehtyihin lukuisiin muutoksiin kuuluu uuden alasektorin ”Konserninsisäiset rahoitusyksiköt ja luotonantajat (S.127)” ja sellaisen sääntökokonaisuuden lisääminen, jossa vahvistetaan edellytykset sille, että jokin yksikkö luokitellaan tähän uuteen alasektoriin tai että sen katsotaan sitä vastoin kuuluvan siihen määräysvaltaa käyttävän elimen sektoriin.

26 EKT 2010:n voimaantulon jälkeen ICN:n on kaikkien muiden jäsenvaltioiden kansallisten tilastotoimistojen tavoin pitänyt tarkastella uudelleen useiden sellaisten julkisyhteisöjen, ja myös rahaston, luokittelua, jotka on aiemmin luokiteltu EKT 95:n mukaan rahoituslaitoksiksi (S.12).

27 ICN katsoi EKT 2010:lla vahvistettuihin uusiin periaatteisiin ja etenkin asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevaan 20.17 kohtaan sisältyvän päättelykaavaan nojautuen 30.3.2015 tehdyllä päätöksellä, että rahasto on erillinen institutionaalinen yksikkö, joka on aluetason julkisyhteisöjen eli Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen määräysvallassa ja jonka toiminta on luonteeltaan taloudellista, ja että sillä on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet. Rahasto on näin ollen markkinattomana yksikkönä luokiteltava aluetason julkisyhteisöjen sektoriin (S.1312). ICN täsmensi, että julkisessa määräysvallassa olevaa yksikköä, jolla on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, ei pidetä rahoituksen välittäjänä ja ettei ole merkityksellistä arvioida sen altistumista taloudelliselle riskille asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevassa 20.33 kohdassa esitetyllä tavalla.

28 Rahasto nosti 15.5.2015 päivätyllä kannekirjelmällä ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa eli Conseil d’État’ssa (ylin hallintotuomioistuin, Belgia) kyseisen luokittelupäätöksen kumoamista koskevan kanteen. Todettuaan, että on kiistatonta, että rahasto on erillinen institutionaalinen yksikkö, kyseinen tuomioistuin vahvistaa ICN:n näkemyksen, jonka mukaan Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalue käyttää määräysvaltaa kyseiseen institutionaaliseen yksikköön. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että rahasto riitauttaa niiden perusteiden laillisuuden, jotka ICN on ottanut huomioon luonnehtiakseen rahaston ”konserninsisäiseksi rahoitusyksiköksi”, ja sillä on epäilyjä rahaston luonnehtimisesta tällä tavalla.

29 Tässä tilanteessa Conseil d’État päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [asetuksen (EU) N:o 549/2013] liitteessä A olevaa 2.22, 2.23, 2.27, 2.28 ja 20.33 kohtaa tulkittava siten, että erillisen institutionaalisen yksikön, joka on julkisyhteisön määräysvallassa, on katsottava olevan markkinaton toimija ja näin ollen kuuluvan julkisyhteisöjen sektoriin, jos sillä on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, eikä ole tarpeen tutkia kriteeriä, joka koskee sen altistumista riskille?

2) Voidaanko julkisyhteisön määräysvallan alaisena toimivaa yksikköä pitää [asetuksen (EU) N:o 549/2013] liitteessä A olevassa 2.21–2.23, 2.27 ja 2.28 kohdassa tarkoitettuna konserninsisäisenä rahoitusyksikkönä

a) sen perusteella, että kyseisen julkisyhteisön sen toimintaan kohdistamalla sääntelyllä viedään siltä hallinta sen varoihin, vaikka siinä jätetään sille kyky päättää antamiensa kiinnelainojen myöntämisestä, kestosta, määrästä ja tietyistä niiden ehdoista mutta määrätään niihin liittyvistä muista seikoista ja erityisesti korkoprosentista;
b) erityisesti sen perusteella, että julkisyhteisön sen ottamille lainoille antama takaus vie siltä hallinnan sen velkoihin, ilman että tutkitaan tällaisen takauksen tarkoitusta ja vaikutuksia takauksella tässä tapauksessa olevien ominaispiirteiden ja sen taustalla olevan taloudellisen todellisuuden perusteella?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 549/2013 liitteen A säännöksiä tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen erillisen institutionaalisen yksikön, joka on julkisyhteisön määräysvallassa, on katsottava olevan markkinaton toimija ja kuuluvan siten EKT 2010:ssä tarkoitettuun julkisyhteisöjen sektoriin, kun sillä on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, eikä ole tarpeen tutkia kriteeriä, joka koskee sen altistumista taloudelliselle riskille toimintaansa harjoittaessaan.

31 Nyt käsiteltävässä asiassa kyseinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, onko ICN tulkinnut perustellusti liitteessä A olevaa 2.22, 2.23, 2.27, 2.28 ja 20.33 kohtaa siten, että Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen hallituksen määräysvallassa olevan rahaston kaltainen konserninsisäinen rahoitusyksikkö on luokiteltava EKT 2010:n mukaan julkisyhteisöjen sektoriin ottamatta tässä tarkoituksessa konkreettisesti huomioon sen altistumista taloudelliselle riskille.

32 Tähän kysymykseen vastaamiseksi on aluksi palautettava mieleen, että asetuksen N:o 549/2013 johdanto-osan 14 perustelukappaleesta ilmenee, että EKT 2010:llä vahvistetaan viitekehys, joka on tarkoitettu jäsenvaltioiden tilien laatimiseen unionin tarpeisiin ja erityisesti unionin talous- ja sosiaalipolitiikan muotoilemiseksi ja seuraamiseksi. Kyseisen asetuksen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetaan tältä osin, että nämä tilit on laadittava yhtenäisten ja yksiselitteisten periaatteiden mukaisesti, jotta voidaan saada vertailukelpoisia tuloksia.

33 EKT 2010:n mukaista tilinpitoa varten jokainen institutionaalinen yksikkö – joka on määritelty taloudelliseksi yksiköksi, joka voi omistaa tavaroita ja varoja, ottaa velkaa ja osallistua taloudelliseen toimintaan ja suorittaa taloustoimia muiden yksiköiden kanssa täysin oikeuksin – on mainitun asetuksen liitteessä A olevan 1 luvun 1.57 kohdan mukaisesti kohdennettava jollekin niistä EKT 2010:ssä yksilöidyistä kuudesta pääsektorista, joita ovat yritykset, rahoituslaitokset, julkisyhteisöt, kotitaloudet, KPVTY:t ja ulkomaat.

34 Pääasiassa on kyse siitä, miten rahaston kaltainen, julkisyhteisön – tässä tapauksessa Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen – määräysvallassa oleva institutionaalinen yksikkö, jolla on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, on luokiteltava.

35 Tältä osin on todettava, että – kuten unionin tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa on ilmennyt – pääasian asianosaiset eivät kiistä sitä, että rahastolla on asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevassa 2.21–2.23 kohdassa tarkoitetun konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet.

36 Pääasian asianosaiset sitä vastoin eri mieltä siitä, onko rahasto riittävän itsenäinen, jotta se voidaan luokitella rahoituslaitosten sektoriin, vai onko sen katsottava kuuluvan sen yksikön, jonka määräysvallassa se on, eli tässä tapauksessa Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen, sektoriin eli julkisyhteisöjen sektoriin.

37 Niiden sääntöjen määrittämiseksi, joiden mukaan institutionaalinen yksikkö, jolla on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, on luokiteltava, nyt käsiteltävässä asiassa on otettava huomioon asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevan 2.19–2.21 ja 2.23 kohdan säännökset, joiden kohteena ovat ”Konserninsisäiset rahoitusyksiköt”.

38 Kuten kyseisen asetuksen liitteessä A olevassa 2.19 kohdassa todetaan, institutionaalinen yksikkö kohdennetaan sektorille ja toimialalle sen pääasiallisen toiminnan mukaisesti, ”jollei kyseisellä yksiköllä ole itsenäisiä toimintaoikeuksia”. Mainitun asetuksen liitteessä A olevassa 2.20 kohdassa säädetään tämän jälkeen, että konserninsisäiset rahoitusyksiköt, jotka eivät ole toiminnaltaan itsenäisiä, kohdennetaan niihin määräysvaltaa käyttävän elimen sektoriin.

39 Saman asetuksen liitteessä A olevan 2.22 kohdan sanamuodon mukaan on kuitenkin niin, että konserninsisäisen rahoitusyksikön riippumattomuus sen emoyrityksestä käy ilmi siitä, onko yksiköllä määräysvalta varoihinsa ja velkoihinsa ja kantaako se varoihin ja velkoihin liittyvät taloudelliset riskit ja edut.

40 Näin ollen sen määrittämiseksi, onko jonkin toisen yksikön määräysvallassa oleva institutionaalinen yksikkö, jolla on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, luokiteltava julkisyhteisöjen sektoriin, mainitussa 2.22 kohdassa edellytetään tarkistamaan kaksi kumulatiivista edellytystä, joita ovat yhtäältä määräysvalta kyseisen yksikön varoihin ja velkoihin ja toisaalta toiminnasta aiheutuvasta taloudellisesta riskistä vastattavaksi ottaminen.

41 Tästä seuraa, että tällaisen institutionaalisen yksikön luokitteleminen julkisyhteisön sektoriin perustuu sen taloudellisen toiminnan konkreettiseen arviointiin, jota ei voida tehdä tutkimatta muun muassa sen altistumista taloudelliselle riskille toimintaansa harjoittaessaan.

42 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 549/2013 liitteen A säännöksiä on tulkittava siten, että sen määrittämiseksi, kuuluuko erillinen institutionaalinen yksikkö, joka on julkisyhteisön määräysvallassa, EKT 2010:ssä tarkoitettuun julkisyhteisöjen sektoriin, kun sillä on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, on tarpeen tutkia kriteeriä, joka koskee sen altistumista taloudelliselle riskille toimintaansa harjoittaessaan.

Toinen kysymys

43 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään lähinnä, voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltainen institutionaalinen yksikkö, jonka riippumattomuutta julkisyhteisöstä on rajoitettu kansallisella lainsäädännöllä, jonka nojalla kyseisellä institutionaalisella yksiköllä ei ole täydellistä hallintaa varojensa ja velkojensa hoitoon, siltä osin kuin kyseinen julkisyhteisö yhtäältä käyttää määräysvaltaa sen varoihin ja toisaalta kantaa osan sen velkoihin liittyvästä riskistä, luokitella asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevassa 2.21–2.23 kohdassa tarkoitetuksi ”konserninsisäiseksi rahoitusyksiköksi”.

44 Nyt käsiteltävässä asiassa yhtäältä toimenpiteet, joilla rajoitetaan rahaston varoihinsa kohdistamaa hallintaa, ilmenevät Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen toimivaltana vahvistaa tietyt niitä kiinnelainoja, jotka rahaston tehtävänä on myöntää, koskevat yksityiskohdat, jotka liittyvät muun muassa sovellettuun korkokantaan, samalla kun rahastolle on annettu kuitenkin mahdollisuus päättää kyseisten lainojen myöntämisestä, kestosta, määrästä ja tietyistä ehdoista.

45 Toisaalta toimenpiteet, joilla rajoitetaan rahaston velkoihinsa kohdistamaa hallintaa, konkretisoituvat muun muassa sillä, että Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalue takaa rahaston ottamat lainat. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä, saattoiko ICN nyt käsiteltävässä

asiassa pätevästi luonnehtia rahaston ”konserninsisäiseksi rahoitusyksiköksi” tutkimatta ”tällaisen takauksen tarkoitusta ja vaikutuksia takauksella tässä tapauksessa olevien ominaispiirteiden ja sen taustalla olevan taloudellisen todellisuuden perusteella”.

46 Aluksi on todettava, että – kuten muun muassa ICN väittää kirjallisissa huomautuksissaan – ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää tällä kysymyksellä unionin tuomioistuinta lähinnä tutkimaan tiettyjen sellaisten varoihin ja velkoihin kohdistuvien määräysvallan käyttöä merkitsevien toimenpiteiden ulottuvuuden ja laajuuden, joita rahastoon sovelletaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, ja päättämään, onko tämä määräysvalta ratkaiseva, jotta rahastoa voidaan pitää konserninsisäisenä, kun otetaan huomioon EKT 2010:ssä edellytetyt kriteerit ja indikaattorit.

47 Näin tehdessään unionin tuomioistuinta pyydetään todellisuudessa tarkastelemaan sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä siltä osin kuin siinä säädetään sekä rahoituslaitokseen kohdistuvaa määräysvaltaa koskevista yksityiskohdista (varojen hallinta) että julkisyhteisön antamien takauksien laajuudesta ja kyseisen rahoituslaitoksen yleisestä taloudellisesta todellisuudesta (velkojen hallinta).

48 Tältä osin on huomautettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklassa määrätyssä menettelyssä, joka perustuu kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen tehtävien selkeään jakoon, unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tulkita kansallista oikeutta, ja yksinomaan kansallisen tuomioistuimen asiana on määrittää pääasian tosiseikasto ja arvioida sitä sekä selvittää kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten täsmällinen ulottuvuus (ks. vastaavasti tuomio 13.4.2010, Bressol ym., C-73/08, EU:C:2010:181, 64 kohta ja tuomio 21.6.2017, W ym., C-621/15, EU:C:2017:484, 49 kohta).

49 Unionin tuomioistuin, jolta on pyydetty kansallista tuomioistuinta hyödyttävää vastausta, on kuitenkin toimivaltainen antamaan pääasian asiakirja-aineiston ja sille esitettyjen kirjallisten ja suullisten huomautusten perusteella kansalliselle tuomioistuimelle ohjeita, joiden avulla se voi antaa ratkaisunsa (tuomio 13.4.2010, Bressol ym., C-73/08, EU:C:2010:181, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

50 Nyt käsiteltävässä asiassa on sen arvioimiseksi, onko rahaston kaltainen institutionaalinen yksikkö toimintansa johtamisessa asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevassa 2.22 kohdassa tarkoitetulla tavalla riippumaton siihen määräysvaltaa käyttävästä julkisyhteisöstä eli tässä tapauksessa Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueesta, on yhtäältä määritettävä sitä määräysvaltaa koskevat yksityiskohdat ja sen määräysvallan laajuus, jonka tällainen institutionaalinen yksikkö kohdistaa varojensa ja velkojensa hoitoon. Toisaalta on tutkittava, mitkä ovat ne lainsäädäntöön tai sopimukseen perustuvat rajoitteet, jotka määräysvaltaa käyttävä elin kohdistaa tähän hoitoon. Kyse on välttämättä tapauskohtaisesta tutkinnasta, joten ei ole mahdollista laatia yleisesti sovellettavaa luetteloa niistä merkityksellisistä kriteereistä, jotka on otettava huomioon tällaisen arvioinnin tekemiseksi. Kuten Euroopan komissio toteaa kirjallisissa huomautuksissaan, on kuitenkin yleisesti mahdollista katsoa, että määräysvaltaa käyttävä elin käyttää olennaista määräysvaltaa institutionaaliseen yksikköön, jos se määrää niistä edellytyksistä, joiden mukaan kyseisen yksikön on toimittava, eikä kyseisellä yksiköllä ole mahdollisuutta muuttaa niitä olennaisesti omasta aloitteestaan.

51 Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee tältä osin ensinnäkin, että rahastoon sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ensimmäiseksi vahvistetaan rahaston myöntämiä lainoja koskevat yksityiskohdat ja ehdot, kuten muun muassa kiinnelainan enimmäismäärä, lainanottajien lainakelpoisuutta koskevat ehdot, korkokanta ja takaisinmaksutapa, toiseksi määritetään, että lainatoiminnan ehtojen mahdollista muuttamista on pyydettävä ja siihen on saatava lupa määräysvaltaa käyttävältä yhteisöltä eli Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueelta, kolmanneksi määrätään ehdot, joilla edunsaajavuokralaisille voidaan myöntää koti- ja vastuuvakuutus, neljänneksi supistetaan luovutetun oikeuden vapaata käyttämistä rajoittavia ehtoja ja viidenneksi määritetään vuokravakuuden antamisen ehdot tiettyjen vuokralaisten osalta.

52 Toiseksi on todettava, että – kuten etenkin Brysselin asuntokoodeksista ilmenee – rahasto saa varoja lähinnä viranomaisten maksamista tuista, viranomaisten myöntämistä lainoista ja viranomaisten lähes kokonaan takaamista lainoista.

53 Kolmanneksi on otettava huomioon se, että rahastolla on Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen takaus, joka vapauttaa sen kaikista riskeistä, kun se ottaa lainaa toimintansa harjoittamisen yhteydessä. Erityisesti on niin, että jos rahasto ei maksa lainaa takaisin, velkojalla on oikeus kääntyä Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen puoleen, jolla on tällöin 15 työpäivää aikaa suorittaa maksu rahaston sijasta. Vaikuttaa siten siltä, että kyseinen hallintoalue sitoutuu ehdottomasti ja peruuttamattomasti maksamaan velkojalle erääntyneen määrän, jota rahasto ei ole maksanut, mahdollisesti viivästyskorkoineen.

54 Vaikka tällainen takaus on vain viimeinen keino, joka kattaa sen, että rahasto ei mahdollisesti ole hoitanut lainoja koskevia velvoitteitaan, – tilanne, jossa rahasto ei ole milloinkaan ollut, joten Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen ei ole milloinkaan tarvinnut ryhtyä tältä osin toimenpiteisiin – on kuitenkin niin, että tämän takauksen johdosta juuri mainittu alue vastaa käytännössä rahaston toiminnan harjoittamiseen liittyvistä riskeistä.

55 Kun otetaan huomioon tämän tuomion 51–54 kohdassa mainitut seikat, ei siis voida sulkea pois sitä, että rajoitteet, joita Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalue on kohdistanut siihen, miten rahasto hoitaa varojaan ja velkojaan, ovat riittävän merkittäviä sen perustelemiseksi, että rahastoa pidetään EKT 2010:ssä tarkoitettuna konserninsisäisenä rahoitusyksikkönä, joka kuuluu julkisyhteisön sektoriin. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin tarkastettava, onko asia näin nyt käsiteltävässä tapauksessa, kun otetaan huomioon kaikki pääasian olosuhteet.

56 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen institutionaalinen yksikkö, jonka riippumattomuutta julkisyhteisöstä on rajoitettu kansallisella lainsäädännöllä, jonka nojalla kyseisellä institutionaalisella yksiköllä ei ole täydellistä hallintaa varojensa ja velkojensa hoitoon siltä osin kuin kyseinen julkisyhteisö yhtäältä käyttää määräysvaltaa sen varoihin ja toisaalta kantaa osan sen velkoihin liittyvästä riskistä, voidaan luokitella asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevassa 2.21–2.23 kohdassa tarkoitetuksi ”konserninsisäiseksi rahoitusyksiköksi” siltä osin kuin kansallinen tuomioistuin voi tulkita kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä määräysvallan käyttöä merkitseviä toimenpiteitä siten, että niiden johdosta asianomainen institutionaalinen yksikkö ei voi toimia mainitusta julkisyhteisöstä riippumatta, koska viimeksi mainittu määrää sille ehdot, joiden mukaan kyseisen institutionaalisen yksikön on toimittava, eikä kyseisellä yksiköllä ole mahdollisuutta muuttaa niitä olennaisesti omasta aloitteestaan.

Oikeudenkäyntikulut

57 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21.5.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013 liitteen A säännöksiä on tulkittava siten, että sen määrittämiseksi, kuuluuko erillinen institutionaalinen yksikkö, joka on julkisyhteisön määräysvallassa, kyseisellä asetuksella käyttöön otetussa tarkistetussa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä**

tarkoitettuun julkisyhteisöjen sektoriin, kun sillä on konserninsisäisen rahoitusyksikön ominaisuudet, on tarpeen tutkia kriteeriä, joka koskee sen altistumista taloudelliselle riskille toimintaansa harjoittaessaan.

2) **Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen institutionaalinen yksikkö, jonka riippumattomuutta julkisyhteisöstä on rajoitettu kansallisella lainsäädännöllä, jonka nojalla kyseisellä institutionaalisella yksiköllä ei ole täydellistä hallintaa varojensa ja velkojensa hoitoon siltä osin kuin kyseinen julkisyhteisö yhtäältä käyttää määräysvaltaa sen varoihin ja toisaalta kantaa osan sen velkoihin liittyvästä riskistä, voidaan luokitella asetuksen N:o 549/2013 liitteessä A olevassa 2.21–2.23 kohdassa tarkoitetuksi ”konserninsisäiseksi rahoitusyksiköksi” siltä osin kuin kansallinen tuomioistuin voi tulkita kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä määräysvallan käyttöä merkitseviä toimenpiteitä siten, että niiden johdosta asianomainen institutionaalinen yksikkö ei voi toimia mainitusta julkisyhteisöstä riippumatta, koska viimeksi mainittu määrää sille ehdot, joiden mukaan kyseisen institutionaalisen yksikön on toimittava, eikä kyseisellä yksiköllä ole mahdollisuutta muuttaa niitä olennaisesti omasta aloitteestaan.**

Allekirjoitukset